

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežít
minulosťou ani budúcnosťou

Tento článok publikujeme s láskavým dovolením redakcie Svet kresťanstva / Postoj.

O tom, ako sa dá žiť mystický život v dnešnom svete, hovorí bosý karmelitán Dušan Hricko.

Keď sa spomenie slovo mystika, väčšina ľudí si ho spojí s púštnymi otcami, so svätou Teréziou z Avily či svätým Jánom z Kríža. Akoby patrila len do minulosti, o ktorej si radi prečítame z historických kníh.

Prečo je dnes mystický spôsob života málo známy a propagovaný? Podľa brata Dušana Hricka je cirkev na Slovensku málo mystická. Vo vedomí ľudu absentuje základ - hlboký postoj, osobný vzťah s Bohom.

V rozhovore predstavený komunity Bosých karmelitánov vysvetľuje, čo je podstatou a pointou mystického života a ako spoznať stupne dokonalosti podľa charakteristiky svätej Terézie z Avily.

Podľa brata Dušana aj dnešný svetský človek môže byť mystikom so sprievodnými javmi ako levitácia či bilokácia, ktoré zažíval svätý páter Pio. Stačí sa vydať na svoje osobné dobrodružstvo lásky s Bohom.

Na Slovensku sa o mystike často nehovorí ani nepíše. Kde sa stala chyba?

Slováci sú vychovávaní k výkonu. Sú veľmi zameraní na prácu. Veľa právd vnímajú prakticky. Žijú v presvedčení, že nebo si musia zaslúžiť. Musia pre to niečo urobiť, napríklad pomodliť sa tisíc litánií, dvetisíc ružencov, ísť na sedemnásť pútí a podobne. Akoby si chceli celý život na to zarobiť.

Mystiku nechávajú pre tých „svätejších“ ako niečo, čo nie je určené im. Čo na jednej strane môže u mnohých vyvolávať strach, na druhej strane ich to priťahuje.

Cirkev na Slovensku vnímam ako charizmatickú, ale málo mystickú. Percentuálne vyjadrené: 90 ku 10. Už sa nachádzajú skupinky, ktoré túžia po niečom hlbšom, nielen po niečom sladkom.

Za tento názor som už dostal niekoľkokrát „po nose“. (Úsmev.) Vo vedomí nášho ľudu absentuje základ - hlboký postoj, osobný vzťah s Bohom. Do takéhoto vzťahu sme pozvaní všetci, bez rozdielu.

Mystika u niektorých ľudí vyvoláva strach? Čoho sa podľa vás boja?

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežiť
minulosťou ani budúcnosťou

Ľudia majú strach z neznámeho. Ak prekročia tieto hranice, sú plní očakávania, čo sa bude diať. Obávajú sa, že Boh ich bude viesť cestami, po ktorých oni nechcú ísť. Preto z diel svätého Jána z Kríža na začiatok odporúčam *Živý plameň lásky*, kde sa dozvedia, čo ich čaká. Môžu získať presnejšiu predstavu o duchovnej ceste. O tom, čo môžu zažiť, čo je ich cieľ, ktorý majú mať stále pred očami.

U mnohých tiež absentuje statočnosť a vytrvalosť. Cesta každého z nás je individuálna a hrboľatá, ale ak nestrácame zo zreteľa cieľ, vytrváme na nej, pretože vieme, kam a prečo tam ideme. Svätá Terézia to pomenovala ako *determinare determination*, čo znamená, že keď som sa raz pre niečo rozhodol, tak za tým idem. Avšak ľudia majú obavy, čo s tým, ak sa na túto vnútornú cestu vydajú.

A tretia vec je akási zabehanosť. U mnohých prevláda myslenie, že Boh ich nemôže mať rád len tak, ale musia si to zaslúžiť, odrobiť. A tiež sa obávajú, čo si o nich tí druhí pomyslia. Avšak Boh nás vedie len k slobode srdca, niet sa čoho strachovať, naopak, ide o úžasné dobrodružstvo lásky.

V čom nás dnes, takmer po päťsto rokoch, inšpirujú svätá Terézia z Avily a svätý Ján z Kríža?

Títo mystici žili v čase veľkých skúšok, tlakov, nebezpečenstiev, bojov. Šestnásťte storočie je považované za zlatý vek mystiky, reformy reholí, cirkvi. Cirkev prežívala nepokoje, bola rozdelená, čelila výzvam sveta, protestantizmus bol v rozkvet. To ju, paradoxne, veľmi posunulo vpred.

Mnohí ľudia bagatelizujú tieto historické skutočnosti, ale treba ísť do hĺbky a zamyslieť sa nad podstatou. Svätý Ján z Kríža a svätá Terézia z Avily predbehli dobu. Dokázali žiť „nad“ časom, žili vo vzťahu a zo vzťahu.

Svätá Terézia sa stala učiteľkou cirkvi preto, lebo poukazovala na Kristovu ľudskosť, nielen na jeho božstvo. Bola hlboko ekleziálna, poslušná, odvážna, hovorila s kráľmi. Vysvetľovala veľa duchovných pojmov ako pokora či modlitba.

Svätý Ján i svätá Terézia učia o tom, že mystika znamená žiť vo vzťahu s Bohom – tu a teraz, v šťastí i v nešťastí. Každý z nás môže mať takýto vzťah s Ježišom ako s človekom.

Dnešná doba je charakteristická svojou povrchnosťou a chaosom. Ako sa dá za týchto podmienok a okolností žiť mystický život?

V prvom rade potrebujeme detox od médií. Nepotrebujeme sledovať hodinové správy, stačí nám päťminútový prehľad o dianí vo svete. Ten môžeme vložiť do modlitby a pýtať sa, čo nám o tom povie Boh.

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežiť
minulosťou ani budúcnosťou

Potrebujeme sa odizolovať od vonkajšieho hluku a tlaku. Nedá sa to absolútne, pretože techniku potrebujeme pre svoju prácu. Mali by sme si však vedieť vybrať, čomu budeme venovať svoj čas a čomu nie.

Svätá Terézia hovorí: „Vyberaj si dobrých priateľov. Títo ťa posunú“. To platí aj v iných oblastiach života. Ak si budeme vyberať zlé veci, strhnú nás k zlému. Je dôležité, aby sme si našli čas vojsť do ticha a tam si vytvorili vzťah s osobným Bohom.

V čom je podstata a pointa mystiky?

Mystika je v prvom rade dar od Boha. Ide o dobrodružstvo, ktoré pre nás Boh pripravil. Boh nás celý život pozýva vydať sa na cestu k nemu. Nemusíme sa obávať, že by od nás vyžadoval niečo nad naše sily, aby sme sa prepracovali či zlomili. Nie, toto Boh od nás nechce.

Svätá Terézia hovorí, že „modlitba je úprimný rozhovor s tým, o ktorom viem, že ma miluje“. O tom je mystika - o hlbokom úprimnom vzťahu s Bohom.

Čo je dôležité vedieť pred tým, ako sa človek vydá na toto duchovné dobrodružstvo?

Treba si uvedomiť svoju duchovnú dimenziu. Duchovný život človeka má svoje úrovne takisto, ako aj psychický či fyzický život človeka, ktorý vyžaduje, aby si človek prešiel vývojom, dospievaním, adolescenciou.

Duchovný vek je iný ako ľudský. Človek môže mať osemdesiat rokov a byť duchovný pubertiak. Alebo štyridsaťročný človek môže byť duchovne v plienkach. Tento proces opisuje i David Torkington v knihe *Mystik*. U nás v Karmeli používame stupne svätej Terézie Avilskej.

Ako charakterizujete jednotlivé stupne?

Detské je niečo naučené. Napríklad ráno modlitba Otčenáš, večer Zdravas, Mária a človek ide spať s vedomím, že si už všetko splnil.

Pubertiakovi už takáto forma modlitby nestačí. Hľadá ďalšie, iné modlitby, možno chvály, alebo sa chce s Bohom porozprávať. Hľadá si svoj spôsob, ktorý mu bude viac vyhovovať.

Keď sa končí puberta, človek začína preberať zodpovednosť. Uvedomuje si, že nemá len právo, ale aj povinnosti. Nadobúda iný pohľad na veci, ktoré môže využiť aj v modlitbe. Napríklad uzná, že je lepšie sa nechať niekým duchovne sprevádzať.

Už je to o niečom inom, ale ešte stále ide o začiatkové veci. V tomto období človeka už nevyrušujú zmysly. Nie je závislý od pocitov, neriadia jeho život ani príležitostné názory. Získava primeranú vnútornú stabilitu. Niektorí ľudia sa dostanú len do tejto tretej komnaty. Mnohým to stačí, žiaľ, nemajú snahu ísť ďalej.

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežit
minulosťou ani budúcnosťou

Keby vytrvali, čoho by sa mohli dočkať v ďalšej fáze?

Keby sa odhodlali, že idú ďalej i napriek utrpeniu, až potom by videli, ako začne pracovať Boh. Tým, že človek dal Bohu v predchádzajúcich etapách svoju slobodu, voľnosť, zbavil sa previazania so svojou vôľou, Boh až potom začne premieňať jeho vnútro. A Boh chce vnútro človeka premeniť na seba.

Vidíme to na osobnostiach ako svätý Ján Pavol II. – on neukazoval seba, ukazoval Krista. Svätá Matka Tereza napriek tomu, že 15 rokov žila v tme, vyžarovala Boha.

Mohli by ste priblížiť túto vnútornú temnotu, ktorú vo svojich dielach opísal svätý Ján z Kríža?

Svätý Ján z Kríža temnotu rozdeľuje na temnú noc zmyslov a temnú noc ducha. Temná noc zmyslov vyžaduje askézu, teda striedmosť, vytrvalosť, sebazápor. Človek zisťuje, že sa nepotrebuje modliť len na ruženci, ktorý dostal od Svätého Otca. Nerobí mu problém pomodliť sa na akomkoľvek ruženci. Teda nesústredí sa na to, čo má v rukách, ale na to, s kým sa v modlitbe stretáva.

Temná noc ducha sa prejavuje tak, že človek absolútne v ničom nenachádza radosť. Ani v modlitbe, ani vo filme či hudbe. Pýta sa, či tu je vôbec správne. Nejde o apatický stav. Ide o čas, keď sa nevie uspokojiť len so samým Bohom.

A tak Boh začína očisťovať, dávať do poriadku jeho vnútorné zmysly – pamäť, rozum, vôľu. Človek už nerobí ťažké hriechy ani všedné, ide skôr o jeho nedokonalosti, ktoré prežíva už úplne inak. Má v sebe túžbu po dokonalosti.

Ako ste svoje dobrodružstvo s Bohom prežívali vy?

V prvom rade som sa cítil ako zamilovaný a odovzdal som svoju vôľu Bohu. A keďže láska môže robiť len dobré veci, nie je to o strachu. Začal som vnímať, ako Boh koná v mojom živote nádherné veci. Až som mu kládol otázky: „Bože, prečo to dávaš mne?“

Tento stav môžem prirovnať k manželstvu, keď dvaja zalúbení prežívajú medové mesiace, zoberú sa, prídu deti, s nimi aj iné starosti. Tým sa láska manželov nevzdáľuje, práve naopak, formuje sa a prehľbuje. Deti odrastú, odídu z domu a myslím, že až potom sa začína mystika. (Úsmev.) Prichádzajú iné zemetrasenia.

Tu som sa ocitol už na úplne inej úrovni lásky, ako som ju vnímal na začiatku. Vôbec to nie je o pocitoch. V praxi to funguje ako v medziludskom vzťahu. Tiež máme niekedy tichú domácnosť, pohádame sa. Ide o osobný vzťah s Bohom, v ktorom je niekedy veľká dynamika.

Ak sa dnešný moderný človek chce stať mystikom, odkiaľ má začať?

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežít
minulosťou ani budúcnosťou

Má plniť Božiu vôľu. Žiť tu a teraz. A môže sa stať mystikom. To znamená, že ak je tu dnes ako mama alebo otec, starká, syn, dcéra, nech je plne prítomný tu a teraz. Nech vníma, že to, čo má, je od Boha. A neskôr Boh sám sa mu bude ukazovať v tichu, v prírode, vo vzťahoch.

Dôležité je nehovoriť Bohu stále len svoje priania, túžby a predstavy. Dovoľme jemu prehovoriť. Nechajme Boha, nech on prehovorí k nám. Doslova dajme Bohu svoje uši. Nielen vonkajšie, ale i tie vnútorné. Pýtajme sa ho: „Pane, čo to pre mňa znamená?“ Otvoriť sa pre neho znamená dať sa do vzťahu s ním.

Do akého vzťahu - ako otec a dieťa či do vzťahu priateľského, súrodeneckého?

Neviem, do akého vzťahu Boh volá jednotlivých ľudí. Ja dnes prežívam vzťah k nemu ako k Otcovi. Dnes je naozaj mojím tatom.

Keď sa však rozprávam s tatom, vnímam a viem, že je tu blízko aj Ježiš a Duch Svätý. A sú dni, keď sa rozprávam iba s Ježišom a zas vnímam Otca a Ducha Svätého nablízku. Človek to postupne na svojej duchovnej ceste začne i sám rozpoznávať. Pán mu to dá poznať.

Pokiaľ môže človek zísť vo vzťahu s Bohom?

Do najhlbších vecí. Tie sa môžu prejaviť i levitáciou, bilokáciou, ktorými bol obdarený i svätý páter Pio. To sú všetko sprievodné veci, ktoré môže zažiť i dnešný svetský človek.

Ide však o sprievodné javy, ktoré nie sú najdôležitejšie. Mystici hovoria, že keď dosiahnu vrchol, ide o manželstvo s Ježišom. A láska v manželstve - to už je úplne o niečom inom.

Niektorí ľudia viac inklinujú k Panne Márii, k anjelovi strážnemu či k nejakému svätcovi.

V tom prípade je to pozvánka, aby cez daného svätca odkrývali, kde ich chce Boh mať vo vzťahu so sebou. Budú ich viesť k Ježišovi a nabádať ich, aby mu dôverovali. Je dôležité, aby sa od svätcov učili, ale nesnažili sa ich presne napodobňovať, pretože tu môže číhať nebezpečenstvo, že niekto by chcel byť presne ako napríklad svätý páter Pio.

To nikdy nebude, ale môže sa od neho učiť poslušnosti. Je potrebné zistiť viac o čnostiach daného svätca a skúmať, čo jeho pritiahlo k Bohu.

Napríklad Panna Mária počúvala, rozjímalá, bola trpezlivá, Božím výzvam povedala fiat - áno. To ju stále viac priťahovalo k Bohu. Každý máme svoj osobitný vzťah s Bohom a máme si s ním prejsť svoju osobitnú cestu životom.

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežiť
minulosťou ani budúcnosťou

Spomenuli ste, že na vytvorenie vzťahu s osobným Bohom treba vojsť do ticha. Ako však utíšiť nielen vonkajší, ale i vnútorný hurhaj myšlienok, pocitov a chutí, ktoré sa neustále vynárajú a dožadujú svojej pozornosti?

Na začiatku človek dosť bojuje s myšlienkami a vonkajšími zmyslami, teda tým, čo vidí očami, počuje ušami, čo cíti nosom či chuťami z jedla alebo čoho sa dotýka. Toto všetko v človeku pôsobí a môže mať dosah na jeho modlitbu. Napríklad ak krátko pred modlitbou hrá šach, potom celú hodinu počas modlitby bude rozmyšľať o tom, ako mohol dať šach-mat.

Preto sa odporúča stíšenie minimálne 15 minút pred modlitbou, ktoré je prípravou srdca na to, že človek sa ide stretnúť s Pánom. Môže to byť spôsobom uvažovania nad slovom z Písma, rozjímania nad nejakým biblickým citátom.

Veľa záleží na tom, ako človek žije. Tu schizofrénia neobstojí - teda že v bežnom živote sa správa nejako a pred Pánom sa ide hrať na niekoho iného. Celý deň, celá noc a celý život človeka vplýva na to, ako príde pripravený na modlitbu.

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežít
minulosťou ani budúcnosťou

Ide o dlhšiu prípravu – celý život človeka, ktorý do toho vchádza, a krátkodobú 15-minútovú prípravu aktuálnej disponovanosti.

Boh môže udeliť milosť kedykoľvek chce a komukoľvek chce, nezávisle od človeka, či si ju zaslúži alebo nezaslúži. Nakolko teda zaváži táto ľudská príprava?

Áno, to je pravda, ale z celkového pohľadu ide spoluprácu. Boh síce môže dať človeku milosť mystického zážitku, môže ho pozvať do niečoho veľmi hlbokého. Ale po tejto skúsenosti sa človek aj tak musí vrátiť na svoju cestu, na svoj stupienok dokonalosti, na ktorom stál pred týmto mystickým zážitkom.

A musí si ju aj tak prejsť. Mystický zážitok ho neopravňuje, aby preskočil niekoľko stupienkov na ceste k dokonalosti. V bežnom živote to môžeme vidieť na vyspelých deťoch, ktoré boli nútené sa postarať o svojho súrodenca, čím môžu mať skúsenosť i črty dospelého človeka. Napriek tomu sú stále deťmi, ktoré rastú a vyvíjajú sa. To treba zohľadňovať a brať do úvahy.

Čo nasleduje po krátkodobej príprave?

Človek príde na modlitbu, pri ktorej môže klačať, stať alebo sedieť. Môže sa pozerať na nejaký svätý obraz alebo môže zavrieť oči a predstaviť si, pred kým je. Uvedomí si, s kým sa ide rozprávať, ako aj to, kým je on. Ak stojí pred Otcom, cíti sa byť jeho synom? Ak stojí pred Ježišom ako pred svojím priateľom, naozaj sa cíti byť jeho priateľom?

A v tom automaticky začne prichádzať spytovanie svedomia. Chvíľku zostane v tichosti a potom si vezme slovo z Písma, s ktorým prichádzal na modlitbu. Pracuje aj so svojou predstavivosťou. Keď si vie pomôcť vnútorným zrakom, ten vonkajší ho bude menej rušiť. Môže opakovať len jednu vetu či slovo, ktoré si vo svojej obrazotvornosti spája so svojím životom, a skúma, čoho sa dotýka jeho srdce.

A keď do toho zas vstúpia rušivé myšlienky?

V tomto prípade si vždy pomyslí – a čo keď je to vec, za ktorú sa mám modliť? Boh veľmi jemnučko otvára srdce človeka a osvetľuje veci, ktoré človek skryl do svojej 13. komnaty. Môžu to byť vzťahy, hádky, nenávisť, hnev, krivdy a tisíce ďalších vecí, ktoré bude Boh otvárať a postupne liečiť, ak mu ich odovzdáme.

Raz za mnou prišla známa práve s problémom roztržitosti pri modlitbe. Povedal som jej, nech svoju roztržitosť vloží ako úmysel do modlitby. Počas modlitby jej napadla myšlienka na jej kamarátku z detstva, ktorú nevidela 40 rokov. Prvé tri desiatky s touto myšlienkou bojovala, chcela sa jej zbaviť. Nedalo sa. Pri štvrtom desiatku ju prijala do úmyslov a začala sa za ňu modliť. A až potom nastal pokoj.

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežít
minulosťou ani budúcnosťou

Najväčší šok zažila na ďalší deň, keď prišla na kardiológiu a táto jej kamarátka tam ležala vedľa jej mamy. Dozvedela sa, že práve vtedy, keď sa za ňu modlila ruženec, kamarátka dostala infarkt. A v čase modlitby prišiel jej manžel, ktorý zavolať sanitku.

Ako máme rozlíšiť, ktoré z týchto podnetov sú od Boha, ktoré od diabla a ktoré od človeka? Ktorými sa máme zaoberať?

Ja to praktizujem tak, že aj keby prišla myšlienka od zlého, premením ju na pozitívnu a začnem sa za ňu modliť. Zlý sa toho zľakne. A moje srdce sa naplní pokojom.

Jedna žena ma prosila o modlitbu za zdravie svojej dcéry. Keď som sa išiel na tento úmysel modliť, cítil som zvláštne pnutie. Nevedel som, čo sa deje. Vtom mi napadla myšlienka, že čo ak sa modlím za niečo, čo je proti vôli Boha? Tak som k úmyslu uzdravenia za ňu pridal aj ďalší - ak je Božia vôľa, aby dcéra zomrela, tak ho prosím, aby na to pripravil jej rodičov. Do roka dcéra zomrela.

Podľa čoho môžeme zistiť, čo je Božia vôľa, za čo sa máme modliť?

Máme skúmať svoje srdce. Boží Duch ho naplní pokojom. Ak cítime nepokoj, treba skúmať, či myšlienka nepochádza z ľudskej vôle. Či sa nesnažíme svojou modlitbou Pána Boha „pritlačiť“ k tomu, aby nám nejakú konkrétnu situáciu v živote posvätil. Vtedy môžeme cítiť nepokoj, pretože ide viac o naše rozprávanie ako o počúvanie.

Ak žijeme v prítomnosti, tu a teraz, a plníme Božiu vôľu, stojíme na pevnom základe. Ak sa začneme vráť v minulosti, kto nám čo urobil, čo sa všetko stalo a prečo, alebo začneme rozmýšľať o budúcnosti, ktorá vzbudzuje veľa obáv a strachov, sme na piesku. Stačí, že fúkne slabý vetrik a všetko sa zosype. A to nás zneisťuje.

Božia vôľa je plniť to, čo človeku dnes Boh dal, teda žiť svoje povolanie ako otec, mama, učiteľ či akýkoľvek iný pracovník.

V čom máme istotu, že ide skutočne o Boží hlas, ktorý k nám prehovára?

Srdce prezradí, o čí hlas ide. Ak cíti pokoj a radosť, je to hlas, ktorý máme počúvať. Ide o nevysvetliteľnú radosť, ktorú dokážeme uchopiť len srdcom. Mystici hovoria: „Neviem ti to vysvetliť jazykom, tak ti to prebásnim.“ Báseň sa tak považuje za vyšší stupeň vyjadrovania.

Ak je to hlas príliš rušivý, odovzdajme ho Otcovi so slovami: „Otec, ty si to zober, neviem, prečo ma to vyrušuje, modlím sa za to, odovzdávam ti to, ale v prvom rade sa chcem stretnúť s tebou.“ Keď sa to vráti na druhýkrát či tretíkrát, potrebujeme pomoc - duchovné sprevádzanie.

Niektorí hovoria o duchovnom vodcovstve, nie o duchovnom sprevádzaní. Je v tom

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežit minulostou ani budúcnostou

nejaký rozdiel?

Úmyselne hovorím o sprevádzaní. Má to byť duchovný sprievodca, nie vodca. Pretože pomáhajúci človek má modliaceho sa sprevádzať, nie viesť. Vede ho Pán Boh. Sprievodca nevie predpovedať, ktorým smerom pôjde jeho cesta. Ak by bol jeho vodcom, tak mu ju určí - pôjdeš tadiaľto. Ale ako vie, či to je Božia vôľa?

Je potrebné, aby sme sa modlili za svojho sprievodcu i za svojho spovedníka, ktorý by nám rozumel a bol by to naozaj Boží človek. Niekedy je to zradné. Keď išla sestra Faustína na spoveď, Ježiš jej predtým povedal: „Cez tohto kňaza k tebe hovoriť nebudem.“

Srdce vycíti, či je tento človek od Pána.

A kedy človek už potrebuje duchovné sprevádzanie?

Keď vchádza do hlbokého vzťahu s Bohom, vtedy už potrebuje duchovné sprevádzanie alebo dobrého spovedníka. Nieкого, kto mu bude rozumieť, do čoho vchádza, a nebude ho vhaňať do praktík typu sedemnástich ružencov denne.

Ak má počas modlitby opakovane rušivé myšlienky, netreba sa báť o nich otvoriť, zverbalizovať ich svojmu duchovnému otcovi alebo matke, za ktorých sa treba modliť, aby ho sprevádzali tam, kde chce Boh.

Poskytujete takúto službu i vy karmelitáni tomu, kto má záujem?

Pravidelne usporadúvame [duchovné obnovy](#), na ktoré sú pozvaní všetci ľudia dobrej vôle. Momentálne pripravujeme v našom kláštore v Košiciach-Lorinčíku duchovnú obnovu na tému vnútorná modlitba.

Koho teda môžeme považovať za mystika v súčasnosti?

Človeka, ktorý je radostný a započúvaný, žijúci tu a teraz nohami na zemi, srdcom v nebi.

Dôležité je, že mystik žije dnes. Nežije minulostou ani budúcnostou, žije tu a teraz. Rozoznáva a plní Božiu vôľu. Nebojí sa zostať tam, kde je, a bude sa Boha pýtať, čo má robiť, aby mu bol stále bližšie.

Júlia Kubicová / svetkrestanstva.postoj.sk

Foto: osobný archív D. Hricka

The post [Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežit minulostou ani budúcnostou](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

Ako sa stať mystikom / Byť plne prítomný vo svojom povolání, nežít
minulosťou ani budúcnosťou

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)